هدایت امنیت مرکزی استان در جلسه‌ای با حضور فرمانده انتظامی و مقامات امنیتی بررسی شد

تنگه‌برمک – ۱۴ تیر ۱۴۰۴: در جلسه‌ای که روز سه‌شنبه ۱۰ مهرماه در سالن همایش‌های فرمانداری تنگه‌برمک برگزار شد، فرمانده انتظامی استان سرهنگ یوسف رحیمی‌فر، رئیس اداره اطلاعات استان سرهنگ داود نیک‌پی، فرماندار تنگه‌برمک و مسئولان امنیتی شهرستان‌های تنگه‌برمک، دشت‌لاله و بیدستان گزارش وضعیت امنیت شهرستان را ارائه کردند. در این جلسه که از ساعت ۹ تا ۱۳ به طول انجامید، تعداد پرونده‌های باز امنیتی، میزان تردد نیروهای انتظامی در محورهای کوهستانی و اقدامات پیشگیرانه در برابر سرقت و درگیری‌های محلی مورد بررسی قرار گرفت. فرمانده انتظامی استان گفت در ۶ ماه گذشته ۴۲ فقره درگیری مسلحانه در مناطق کوهستانی ثبت شده که نسبت به مدت مشابه سال قبل ۱۸ فقره کاهش داشته است.

سرهنگ رحیمی‌فر افزود: «گشت‌های سیار در محورهای ارتباطی دشت‌لاله و بیدستان تا پایان مهرماه با تجهیز به خودرو و بی‌سیم افزایش می‌یابد و پایگاه امدادی در گردنه سیاه‌کمر نیز فعال می‌شود تا زمان امداد به کمتر از ۲۰ دقیقه برسد». وی از مردم خواست شماره تماس ۱۱۰ را برای گزارش هر تجمع مشکوک یا حمل سلاح سرد و گرم در مناطق روستایی ذخیره کنند و گفت هویت گزارش‌دهندگان کاملاً محرمانه باقی می‌ماند.

فرماندار تنگه‌برمک نیز اعلام کرد که اعتبار ۳ دستگاه خودروی گشت و ۲۰ دوربین ثابت در ورودی‌های شهرستان تا آذرماه تأمین می‌شود و قول داد که ۱۵ درصد از اعتبار عمرانی بخش امنیتی به روشنایی معابر و نصب دوربین اختصاص یابد. وی گفت: «امنیت زمانی پایدار است که مردم احساس کنند مسئولان در کنار آنان ایستاده‌اند و پاسخگوی مشکلات روزمره هستند». در پایان جلسه، تفاهم‌نامه‌ای میان فرمانداری و فرماندهی انتظامی برای اجرای طرح «همیار روستا» در ۴۰ روستای دارای بیشترین گزارش امضا شد.

(مطالب آمده در اندیمشک)

۱۴ قلعه‌ی خاکستری و اندیمشک در یک‌چهارم قرن پیش از امروز، نام اندیمشک در اسناد اداری استان خوزستان با نام کوچک‌تری ثبت شده بود و بسیاری از ساکنان امروز حتی نمی‌دانند که شهرشان زمانی مرکز یک بخش مستقل بوده است. این گزارش به سراغ همان سال‌ها می‌رود و نشان می‌دهد چرا و چگونه این تغییر رقم خورد و چه پیامدهایی برای مردم محلی داشت.

در سال ۱۳۰۱ ه.ش، وقتی نقشه‌برداران اداره کل تقسیمات کشوری برای تهیه‌ی فهرست آبادی‌های استان خوزستان به منطقه‌ی اندیمشک رسیدند، ۳ قلعه‌ی خاکستری و ۱۹ آبادی کوچک در حاشیه‌ی رودخانه‌ی کرخه ثبت شد. مرکز بخش در آن زمان روستای کوچکی به نام «پل‌سفید» بود که تنها ۴۲۰ نفر جمعیت داشت و هیچ ادارات رسمی در آن وجود نداشت. مأموران ثبت نام‌ها را از ریش‌سفیدان محلی گرفتند و تا پایان آبان ماه، فهرست نهایی به تهران فرستاده شد.

تغییر از ۱۳۰۴ ه.ش آغاز شد. در آن سال، وزارت کشور دستور داد که بخش‌های کوچک‌تر با مرکز دور ادغام شوند تا هزینه‌ی اداره کاهش یابد. پل‌سفید به دلیل نزدیکی به راه‌آهن و پادگان مرزی، شانس بیشتری برای ارتقا داشت و در ۲۱ مهر ۱۳۰۴ به عنوان مرکز بخش جدید معرفی شد. قلعه‌ی خاکستری و ۱۱ آبادی دیگر به آن پیوستند و نام بخش به «اندیمشک» تغییر کرد. این نام از ترکیب دو واژه‌ی محلی «اندیم» (به معنی میان‌آب) و «شک» (به معنی گذرگاه) ساخته شد و تا امروز بدون تغییر باقی مانده است.

پیامدهای این تغییر برای قلعه‌ها متفاوت بود. قلعه‌ی خاکستری به انبار غله‌ی بخش تبدیل شد و تا سال ۱۳۱۰ ه.ش هنوز دیوارهایش سالم بود. اما قلعه‌ی سوم، که کوچک‌تر و نزدیک‌تر به رودخانه بود، در سیلاب بهار ۱۳۰۵ ه.ش بخش بزرگی از دیوارش فرو ریخت و مردم محلی سنگ‌هایش را برای ساخت خانه‌ها برداشتند. امروز از آن قلعه جز چند ردیف پی سنگی باقی نمانده است و محل آن زمین بایر شهرداری است